

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

72. An puer existens in utero matris possit baptizari? Ex p. 2. tr. 15. &
Misc. 1. res. 44.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

Caspensem in *Cur. Theol. tom. 2. tract. 27. disput. 1. sect. 2. num. 16.* dicendum est itaque, quod quamvis baptizandus aded infirmus sit, ut exigua aqua asperionem, qua baptizetur, ferre non possit, absque periculo vite (quod moraliter accidere nequit) baptizandus est, ne moriatur absque Baptismo, quia acceleratio illa mortis hominis aliis morituri, cui ratione dicta asperionis exponitur, aded exigua, & insensibilis est, & fit modo ita humano, ut ob salutem eternam non sit contra rationem, ac proinde sic baptizans non manet irregularis quamvis re ipsa sequatur dicta acceleratio.

Sup. hoc irregularitate in fine Ref. not. praterit.

Sup. hoc supra lege doctrinam, Ref. 64. 65. & 66. & in tom. 3. tr. 7. ex Ref. 3. Vide §. Secundo possit.

4. Nota verò hic obiter, non valere Baptismum si quis videat, puerum ab alio projici, & proferat verba forme; neque enim ille puer potest dici baptizatus, seu ablutus ab eo, qui illa verba protulit. Ita Dicastrillus, *ubi supra*. Sed contrariam sententiam non minus probabilem existimat Leandrus *de Sacramento tom. 1. tract. 2. disputat. 2. quest. 30.* Primò, quia si puer è manibus baptizantis fortè elapsus esset, & tunc ipse baptizans proferret verba Baptismi, verè efficeret validum Baptismum: ergo & baptizans in nostro casu. Secundò, quia formaliter tunc verificarentur verba Baptismi, licet materialiter ab ipso baptizante non esset puer ablutus. Sed ego non recedo à sententia Dicastrilli: Puto tamen quod valeat Baptismus quando quis aqua defluenti è tecto, submittit puerum abluendum, & verba Baptismi profert; quia in hoc casu, verè formaliter, & materialiter, infans denominatur ablutus à submittente, & proferente verba Baptismi; sicut denominatur à projiciente in flumen. Ita Leandrus, *ubi supra, quest. 30.* & ante illum Bonacina *de Sacramento disputat. 2. quest. 2. punct. 4. num. 25.* Nota verè hic obiter quod ex Coninch, & Suaeta verè docet amicissimus, & doctissimus Pater Antonius Escobar, & Mendoza in *Theol. mor. tract. 7. exam. 2. cap. 4. n. 13.* mulierem, quæ damnatur ad mortem, & est periculum, ne ex aliquo morbo una cum prole moriatur, posse servato juris ordine prius secari, si spes sit, ut fetus baptizari valeat.

Sup. hoc ultimo notato magis late infra in Ref. 73 & 74.

part. 9. 66. art. 8. dub. 3. num. 91. quòd si actio ministri possit ad ipsum puerum, etiam in utero matris existentem, pervenire, nihil obstaret, quominus possit baptizari; ut si fistula possit pertinere ad ipsum infantis corpusculum, vel si propter apertam matris cicatricem aspersio aque possit ad illum pertinere. Probatur, infans in eo statu est homo distinctus à matre, & sufficienter natus ex nihilo, contraxitque peccatum originale; igitur si in eo statu aqua possit ad eum pertinere; baptizari potest. Unde sequitur, quòd in necessitate possit hoc modo baptizari, quando scilicet non affulget spes, quòd proles possit viva educi ex utero, & juxta modum à nobis positum possit illi succurri. Ita Præpositus. Vide etiam Marchantium in *respl. Pastoral. de Sacram. tr. 2. c. 1. q. 2. cas. 4.* ubi testatur aliquos Theologos hanc sententiam docere.

3. Non desinam tamen hic adnotare eundem Præpositum docere, quòd licet mater viva excindi non possit, ut proles baptizetur, quia non licet directè aliquem occidere, ut etiam bono spirituali ejusdem, & prævidetur sequitur, possit tamen baptizari eo modo, quo diximus, si aqua ad eum pertinere valeat, etiam si mors matris inde sequatur, & prævidetur sequitur, quia in nostro casu actio ministri non respicit interitum matris pro suo termino, sed in executione habet alium terminum, scilicet abluionem prolis, quæ in ratione abluionis materialis, est quid indifferens: in ratione verò caremonie sacramentalis est honesta, & subsequens mors matris solum est permessa, atque aded non imputatur ad peccatum; imò mater eo casu tenetur permittere, ut proles baptizetur, nam si cum certo vite corporalis periculo tenetur succurrere salutì proximi, quando moraliter certum est nos posse succurrere, & certum est cum aliis peritutum, eadem ratione tenemur in similibus circumstantiis permittere, ut cum aperto nostræ vite periculo alius succurrat; quamvis tamen ex una parte non apparet morale periculum, quòd proles non poterit nasci viva ex utero, & ex altera parte moralis spes, quòd efficaciter poterit ei succurri in utero, Baptismum re ipsa conferendo, mater non tenetur sese aperto vite discrimini exponere, & proinde rarò tenetur exponere se isti periculo, cum rarò omnes illa circumstantiæ occurrant. Huc usque Præpositus.

Sup. hoc primo infra lege doctrinam, Ref. 73. signanter §. 1. & Ref. 74. & supra ex doctrina Ref. 49. §. Non desinam ad lin. 6. & in to. 7. tr. 4. ex Ref. 19. §. Imò, in fine, & in tom. 8. tr. 10. ex Ref. 3. §. Notandum est in fine, à verb. alioquin & mater gravid.

RESOL. LXXI.

An si pueri moriantur in utero matris, possint ibi baptizari?

Et quid, si mors matris inde sequatur, vel prævideatur sequutura?

Imò, an mater eo casu teneatur permittere, ut proles baptizetur? Ex part. 5. tr. 3. Ref. 12.

Sup. hoc in §. 1. Ref. seq. & in to. 1. tr. 1. ex doctrina §. Primò, ut in articulo. Ref. 3.

Negativè videtur respondendum, ex Villalobos in *summ. tom. 1. tract. 5. difficult. 4. num. 4.* ubi ita asserit. [Los niños, que estan en los vientres de sus madres no se pueden alli bautizar.] & ideo Ochagavia *de Sacramento tract. de Baptismo, quest. 4. num. 5.* Ita asserit. Puer dum est in utero matris, etiam si arte obstetricis cum aqua pertingat, nequit baptizari, quod expressè patet ex *cap. qui in matris, de consecr. dist. 4.* ubi dicitur, non posse renasci secundum Deum, qui non est natus secundum Adam. Hæc ille, & plures discipuli D. Thom. cum ipso in 3. *part. 9. 68. art. 11.*

2. Sed ego puto cum Joanne Præposito in 3.

RESOL. LXXII.

An puer existens in utero matris possit baptizari? Ex part. 2. tr. 15. & Misc. 1. Ref. 43.

§. 1. Negat Bonacina *de Sacram. disp. 2. q. 2. punct. 6. n. 6.* & Comitulus in *resp. mor. lib. 1. q. 13. num. 2.* Alexander de Ales *p. 4. q. 8. membr. 7. art. 2. §. 1.* Richard. in 4. *disp. 6. art. 2. q. 1.* D. Anton. *part. 3. rit. 1. 4. cap. 15. §. 1.* Sylvest. *ver. Baptismus 6. n. 3.* & alij. Nam, ut ait D. Thom. in 3. *p. 9. 68. art. 11. ex D. August. Epist. ad Dardanum,* nemo renascitur spiritualiter, nisi prius nascatur naturaliter. Sed Baptismus est quedam spiritualis regeneratio; ergo non debet aliquis baptizari, priusquam ex utero nascatur.

2. Sed ego puto, posse puerum in utero matris baptizari, si in aliqua sui parte aqua lavari possit. Ita contra Comitolum, qui mordicus contrariam sententiam tenet, sentiunt hi omnes, Zambran. in *suis decis. cas. conf. c. 1. dub. 3. n. 6.* Ledesma in 4. 9. 9.

Sup. hoc in punct. 6. n. 6. & Comitulus in resp. mor. lib. 1. q. 13. num. 2. Alexander de Ales p. 4. q. 8. membr. 7. art. 2. §. 1. Richard. in 4. disp. 6. art. 2. q. 1. D. Anton. part. 3. rit. 1. 4. cap. 15. §. 1. Sylvest. ver. Baptismus 6. n. 3. & alij. Nam, ut ait D. Thom. in 3. p. 9. 68. art. 11. ex D. August. Epist. ad Dardanum, nemo renascitur spiritualiter, nisi prius nascatur naturaliter. Sed Baptismus est quedam spiritualis regeneratio; ergo non debet aliquis baptizari, priusquam ex utero nascatur.

